

**ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ Ε.ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΕΝΩΣΙΑΚΟΥ
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ (UCC) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΑΣΜΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ**

Έγγραφο αριθ. ΤΑΧΥΔ/Β4/2016/808781REV2/28-4-2016 της Ε.Επιτροπής

ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ UCC ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΣΜΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ (UCC IA):

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝ. (ΕΕ) ΤΗΣ Ε.ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΡΙΘ. 2015/2447

ΑΡΘΡΑ 128 ΚΑΙ 136 UCC IA

Μέρος 1ο : Εισαγωγή

1. Οι παρεχόμενες οδηγίες βασίζονται στη δομή και την ιεράρχηση των σχετικών εφαρμοστικών διατάξεων (IA), και επικεντρώνονται στα νέα στοιχεία που αφορούν τους κανόνες για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας.
2. Οι παρούσες οδηγίες θα ενσωματωθούν πλήρως σε ολοκληρωμένες οδηγίες σχετικά με την αξία (Κατευθυντήριες Οδηγίες για τη Δασμολογητέα Αξία).

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΑΞΙΑ

A. Πώληση προς εξαγωγή

1. Το άρθρο 128 παρ. 1 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (στο εξής: Ucc), καθιερώνει την αρχή ότι η σχετική πώλησης για την εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας, είναι η πώληση που πραγματοποιείται αμέσως πριν από την είσοδο των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε., **με την προϋπόθεση ότι η πώληση αυτή συνιστά πράγματι μια «πώληση προς εξαγωγή»** με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε.
2. Η χρονική στιγμή που λαμβάνεται υπόψη είναι η στιγμή που τα εμπορεύματα εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε. (Τίτλος IV, UCC). Η σχετική πώληση για τα εμπορεύματα που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε. **είναι η πώληση εκείνη που πραγματοποιείται όταν διασχίζονται τα σύνορα της Ε.Ε.**, δηλ. η **τελευταία** πώληση που λαμβάνει χώρα τη στιγμή αυτή, προς υλοποίηση της σύμβασης πώλησης.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1 του UCC, η πώληση που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της αξίας των εμπορευμάτων, είναι η εκείνη η οποία αποτελεί την **πώληση προς εξαγωγή** που έχει ως αποτέλεσμα την **είσοδο** των εμπορευμάτων στην Ε.Ε. Πρόκειται για την πώληση που πραγματοποιείται **αμέσως πριν από την είσοδο των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε.**
4. Η πώληση αυτή επιτρέπει την εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας με τρόπο ώστε να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της εμπορικής συναλλαγής που οδηγεί στην εισαγωγή. Επιτρέπει την ορθή εφαρμογή των λοιπών σχετικών διατάξεων (π.χ. για την προσθήκη και αφαίρεση στοιχείων από την αξία). Στις περιπτώσεις όπου αυτό δεν είναι εφικτό, **δεν είναι δυνατή και η εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας.**
5. Επομένως, η προαναφερόμενη πώληση είναι αυτή που επιτρέπει στους οικονομικούς φορείς και στους συναλλασσόμενους να εφαρμόσουν τη μέθοδο της συναλλακτικής αξίας.
6. Ένα απλό παράδειγμα έχει ως εξής:
 - Ο **B** αγοράζει από τον **A** και τα εμπορεύματα εισέρχονται στο έδαφος της Ε.Ε. Αυτή είναι η πώληση που λαμβάνει χώρα πριν από την άφιξη των εμπορευμάτων στην Ε.Ε.
 - Ο **B** αγοράζει από τον **A** και πουλάει στον **Γ**, και η τελευταία αυτή πώληση (του **B** προς τον **Γ**) είναι αυτή που λαμβάνει χώρα πριν από την άφιξη των εμπορευμάτων στην Ε.Ε. Η πώληση από τον **B** στον **Γ** θεωρείται επομένως ως η πώληση που πραγματοποιείται **αμέσως πριν** από την είσοδο στην Ε.Ε.
7. Είναι βέβαια απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι η συναλλακτική αξία που χρησιμοποιείται ως βάση για τη διαμόρφωση της δασμολογητέας αξίας σύμφωνα με το άρθρο **70** UCC, έχει τον τύπο της πραγματικής πώλησης, όπου συναλλάσσονται ένας αγοραστής με έναν πωλητή. Με άλλα λόγια, προκειμένου να καθοριστεί μια δασμολογητέα αξία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 70 UCC, θα πρέπει να καθοριστεί εάν τα μέρη που εμπλέκονται στη συναλλαγή μπορούν πράγματι να θεωρηθούν ως αγοραστής και πωλητής και κατά συνέπεια εάν η συναλλαγή συνιστά **πώληση τόσο με τη νομική όσο και με την εμπορική έννοια** του όρου.

8. Το άρθρο **128** των εφαρμοστικών διατάξεων του UCC δεν επιφέρει διαφοροποιήσεις στο πεδίο εφαρμογής του ορισμού της πώλησης για σκοπούς δασμολογητέας αξίας. Τα βασικά στοιχεία της συναλλακτικής αξίας παραμένουν. Το νόημα και η ουσία του τι συνιστά «πώληση» δεν μεταβάλλεται, όμως πλέον μπορεί να είναι σημαντική η διάκριση μεταξύ μιας πώλησης και ορισμένων διατυπώσεων και διακανονισμών που μπορεί να προηγούνται της πώλησης.

9. Για παράδειγμα, **δεν** είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι πραγματοποιείται πώληση όταν τα εμπορεύματα εισάγονται με **παρακαταθήκη** ή εισάγονται από υποκαταστήματα της ίδιας εταιρείας που δεν αποτελούν χωριστές νομικές οντότητες, εμπορεύματα που εισάγονται με σύμβαση ενοικίασης ή leasing (έστω κι αν το συμβόλαιο περιλαμβάνει την επιλογή αγοράς των εμπορευμάτων). Επιπλέον, μία **εγχώρια** πώληση – όπου τόσο ο **αγοραστής** όσο και ο **πωλητής** βρίσκονται **εντός της Ε.Ε.** – **δεν** θεωρείται ότι συνιστά πώληση προς εξαγωγή με προορισμό την Ε.Ε.

Β) Άρθρο 128 παρ. 2 Εφαρμοστικών Διατάξεων του UCC – Πωλήσεις εμπορευμάτων στα πλαίσια ειδικών (ανασταλτικών) καθεστώτων πριν από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Σημείωση: Το άρθρο 128 (2) των Εφαρμοστικών Διατάξεων UCC θα πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου.

1. Το άρθρο 128 παρ. 2 των εφαρμοστικών διατάξεων του UCC, αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων που έχουν τεθεί σε τελωνειακή αποθήκη, όταν αυτά τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία. Η διάταξη αυτή δεν περιορίζεται στα εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο πώλησης ενώ βρίσκονται σε τελωνειακή αποταμίευση. Άλλα καθεστώτα εμπίπτουν επίσης στη διάταξη αυτή (εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση ή που έχουν τεθεί σε ειδικό καθεστώς, άλλο από τον ειδικό προορισμό, την εσωτερική διαμετακόμιση ή την τελειοποίηση προς επανεξαγωγή). Όμως, για σκοπούς διευκόλυνσης όσον αφορά τα παραδείγματα, καθώς και λόγω του ότι η τελωνειακή αποθήκευση είναι το πλέον κοινό καθεστώς στα πλαίσια του άρθρου αυτού, οι παρούσες οδηγίες αναφέρονται μόνο στην περίπτωση της τελωνειακής αποταμίευσης.
2. Το άρθρο 128 παρ. 2 των Εφαρμοστικών Διατάξεων UCC, καλύπτει τις περιπτώσεις όπου τα εμπορεύματα «πωλούνται προς εξαγωγή» εντός της τελωνειακής αποταμίευσης, και για τα οποία δεν υφίσταται πώληση πριν από την άφιξη στην Ε.Ε.
3. Επομένως, οι περιπτώσεις που καλύπτονται είναι εκείνες όπου, κατά την είσοδο στην Ε.Ε., τα εμπορεύματα δεν τελωνίζονται για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, αλλά τίθενται σε προσωρινή εναπόθεση ή σε ειδικό τελωνειακό καθεστώς (τελωνειακή αποταμίευση, τελειοποίηση προς επανεξαγωγή, εξωτερική διαμετακόμιση) με αναστολή των δασμολογικών επιβαρύνσεων.
4. Εφόσον υφίσταται πώληση προς εξαγωγή πριν από την άφιξη των εμπορευμάτων στην Ε.Ε., η εν λόγω πώληση αποτελεί τη βάση για τη διαμόρφωση της δασμολογητέας αξίας (άρθρο 128 παρ. 1 Εφαρμοστικών Διατάξεων UCC).
5. Εφόσον δεν υφίσταται τέτοια πώληση, για σκοπούς διαμόρφωσης της αξίας σύμφωνα με τη μέθοδο της συναλλακτικής αξίας, λαμβάνεται υπόψη η πώληση που λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της τελωνειακής αποταμίευσης (και θεωρείται ως «πώληση προς εξαγωγή». Στις περιπτώσεις αυτές, όταν τα εμπορεύματα αποτελούν αντικείμενο πώλησης και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 70 του UCC μετά τη θέση τους σε ειδικό (ανασταλτικό) καθεστώς, μια τέτοια πώληση θα ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας

σύμφωνα με τη μέθοδο της συναλλακτικής αξίας (λαμβάνοντας υπόψη ότι οι «εγχώριες» πωλήσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς εφαρμογής της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας).

6. Γενικά, η δασμολογητέα αξία θα πρέπει να καθορίζεται με βάση τη συναλλακτική αξία της πώλησης που λαμβάνει χώρα εντός/από τελωνειακή αποταμίευση εντός της Ε.Ε., μόνο εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- δεν υφίσταται πώληση προς εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1 των Εφαρμοστικών Διατάξεων UCC,
 - έχει λάβει χώρα πώληση σε τελωνειακή αποταμίευση η οποία δεν αποτελεί εγχώρια πώληση,
 - η πώληση σε τελωνειακή αποταμίευση πληροί τις προϋποθέσεις του Άρθρου 70 παρ. 3 του UCC.

Γ) Πρακτικά παραδείγματα της πώλησης που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1 και 2 των Διατάξεων Εφαρμογής του UCC (όταν τα εμπορεύματα τίθενται σε ανασταλτικό καθεστώς, π.χ. αποταμίευση).

1. Περιπτώσεις συνήθους εφαρμογής του άρθρου 128 παρ. 1 και 2 έχουν ως ακολούθως:

- Περίπτωση 1:

Τα εμπορεύματα πωλούνται από μια τρίτη χώρα στην Ε.Ε. Πωλούνται στον ενωσιακό εισαγωγέα μετά από τη θέση τους σε τελωνειακή αποταμίευση (1η πώληση), και επαναπωλούνται από αυτόν σε αγοραστή (πελάτη εντός της Ε.Ε.) πριν τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία (2η πώληση). Στην περίπτωση αυτή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 128 παρ. 2, η πώληση που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συναλλακτικής αξίας είναι η 1η πώληση, καθώς η 2η πώληση (που λαμβάνει χώρα μεταξύ κατοίκων της Ε.Ε.) είναι εγχώρια πώληση και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πώληση προς εξαγωγή.

- Περίπτωση 2:

Τα εμπορεύματα πωλούνται από μια τρίτη χώρα στην Ε.Ε. Τίθενται σε τελωνειακή αποταμίευση, και στη συνέχεια πωλούνται στον πελάτη εντός της Ε.Ε. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η πώληση λαμβάνει χώρα πριν από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, τότε αποτελεί τη βάση για την εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 2. Εφόσον η πώληση αυτή λάβει χώρα μετά από τη θέση των εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία, η δασμολογητέα αξία καθορίζεται με εναλλακτική μέθοδο.

Γραφικά παραδείγματα:

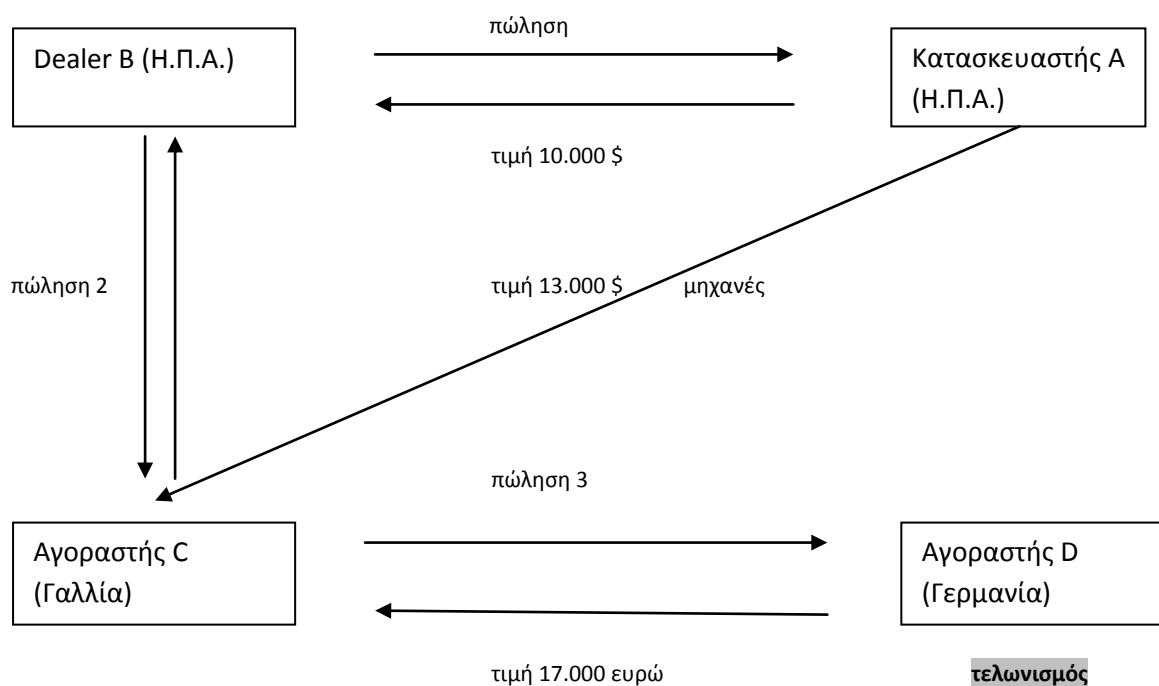
2. ΠΩΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 128 (1) ΙΑ

Στο παράδειγμα αυτό, τα εμπορεύματα αποτελούν συνολικά το αντικείμενο τριών εμπορικών πωλήσεων:

- 1) από τον κατασκευαστή A προς τον dealer B (οι A, B βρίσκονται σε Τρίτη χώρα),
- 2) από τον dealer B στον αγοραστή C στη Γαλλία,
- 3) από τον αγοραστή C στη Γαλλία στον τελικό αγοραστή D στη Γερμανία.

Τα εμπορεύματα μεταφέρονται απευθείας από τον κατασκευαστή A (Τρίτη χώρα) στον αγοραστή C στη Γαλλία.

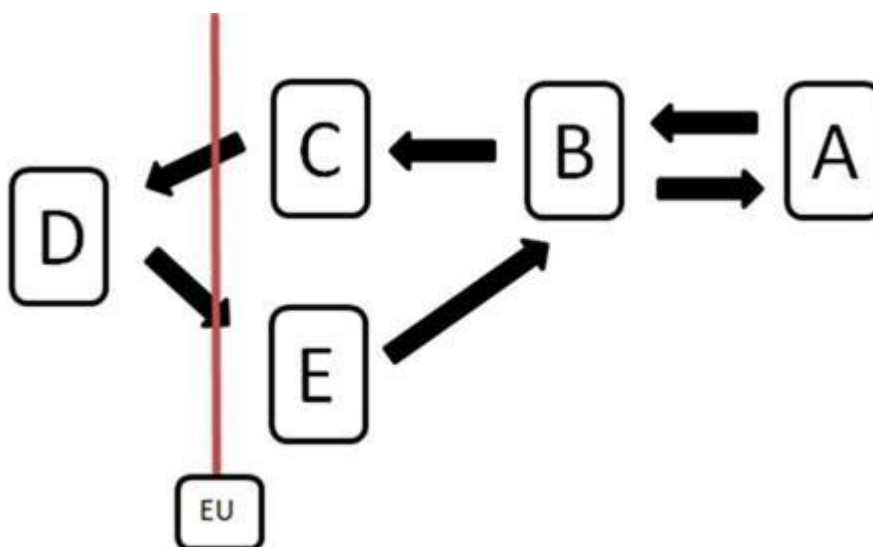
Στην περίπτωση αυτή, η πώληση που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συναλλακτικής αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1 των Εφαρμοστικών Διατάξεων UCC, είναι η πώληση μεταξύ του dealer B και του αγοραστή C.

3. Παράδειγμα διαδοχικών παραγγελιών και πωλήσεων προϊόντος

- A. Ο πελάτης A παραγγέλλει το αυτοκίνητο X από τον dealer B.
- B. Ο dealer B παραγγέλλει το αυτοκίνητο από την ολλανδική εταιρεία D "CAR Co".
- Γ. Η εταιρεία D πουλά το αυτοκίνητο στην εταιρεία E "CAR IMPORT Co", εντός της Ε.Ε.
- Δ. Η εταιρεία E εισάγει το αυτοκίνητο.
- Ε. Το αυτοκίνητο πωλείται στον dealer B.
- ΣΤ. Ο dealer B πουλά το αυτοκίνητο στον τελικό πελάτη A.

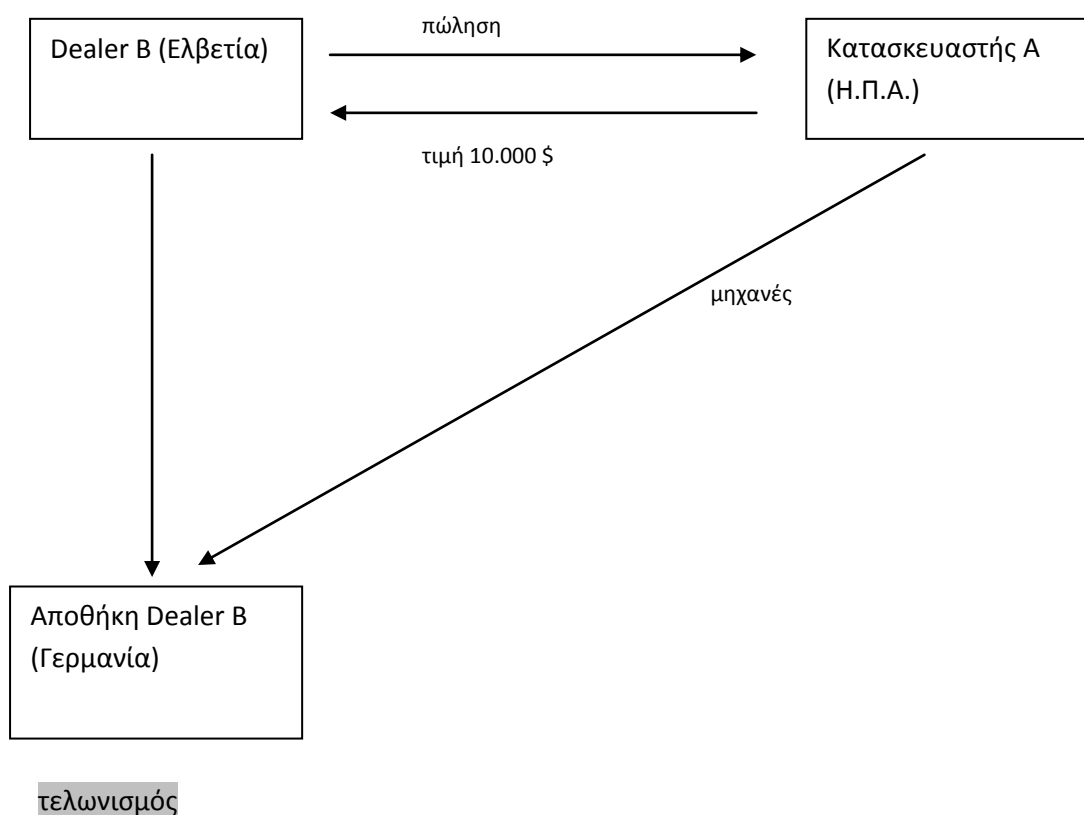
Αυτό είναι ένα παράδειγμα διαδοχικών παραγγελιών που καταλήγει σε μια πώληση. Στην περίπτωση αυτή, τα εμπορεύματα πωλούνται από τον D στον E, ο οποίος τα θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία, χωρίς τη χρήση ανασταλτικού καθεστώτος. Κατά συνέπεια, αυτή η πώληση (μεταξύ D και E) παρέχει τη βάση για την εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1.

4. Πώληση προς εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1 των Διατάξεων Εφαρμογής UCC

Στο παράδειγμα αυτό, τα εμπορεύματα πωλούνται από τον κατασκευαστή A (σε τρίτη χώρα) στον dealer B (σε τρίτη χώρα), αλλά μεταφέρονται απευθείας στις εγκαταστάσεις του dealer B εντός της Ε.Ε., σύμφωνα με τη σύμβαση άμεσης πώλησης.

Στην περίπτωση αυτή, λαμβάνει χώρα μία μόνο πώληση (από τον A στον B), η οποία χρησιμοποιείται ως βάση για τον καθορισμό της συναλλακτικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 1.

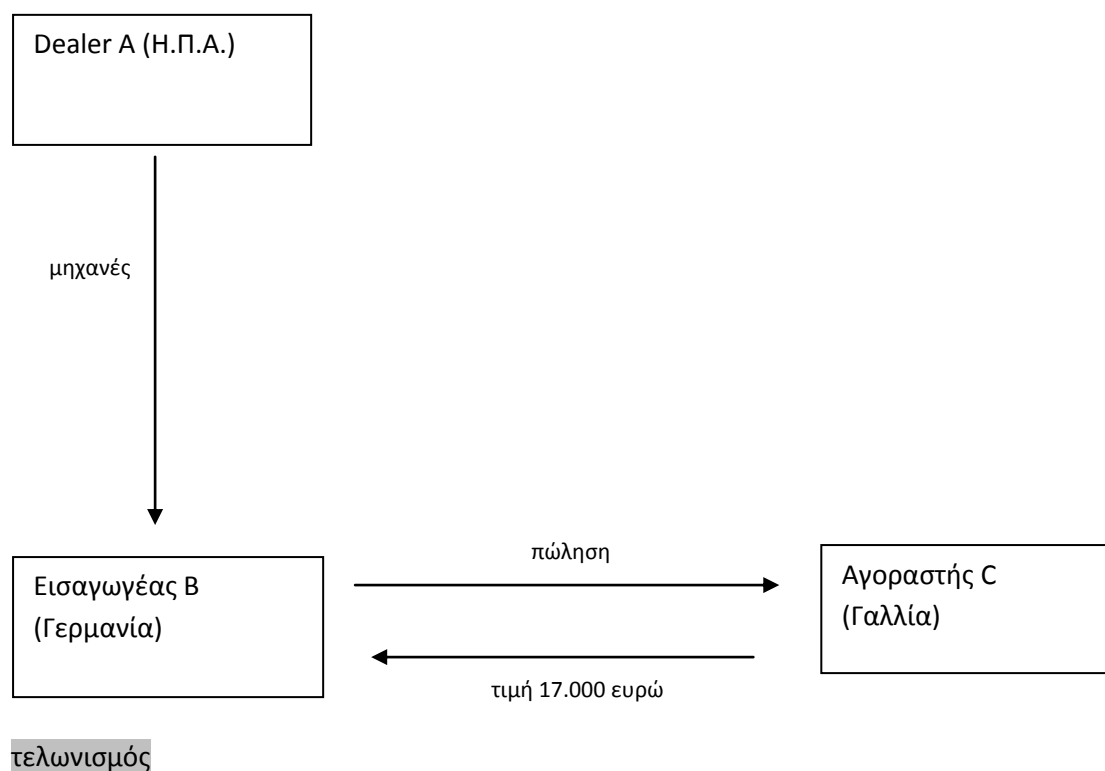

5. Πώληση προς εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 2 των Διατάξεων Εφαρμογής UCC

Στο παράδειγμα αυτό, τα εμπορεύματα αποστέλλονται από τον dealer A (σε τρίτη χώρα) προς τον εισαγωγέα B εντός της Ε.Ε. Εντός της τελωνειακής αποταμίευσης, τα εμπορεύματα πωλούνται από τον A στον B ο οποίος πουλά τα εμπορεύματα στον αγοραστή C (εντός της Ε.Ε.).

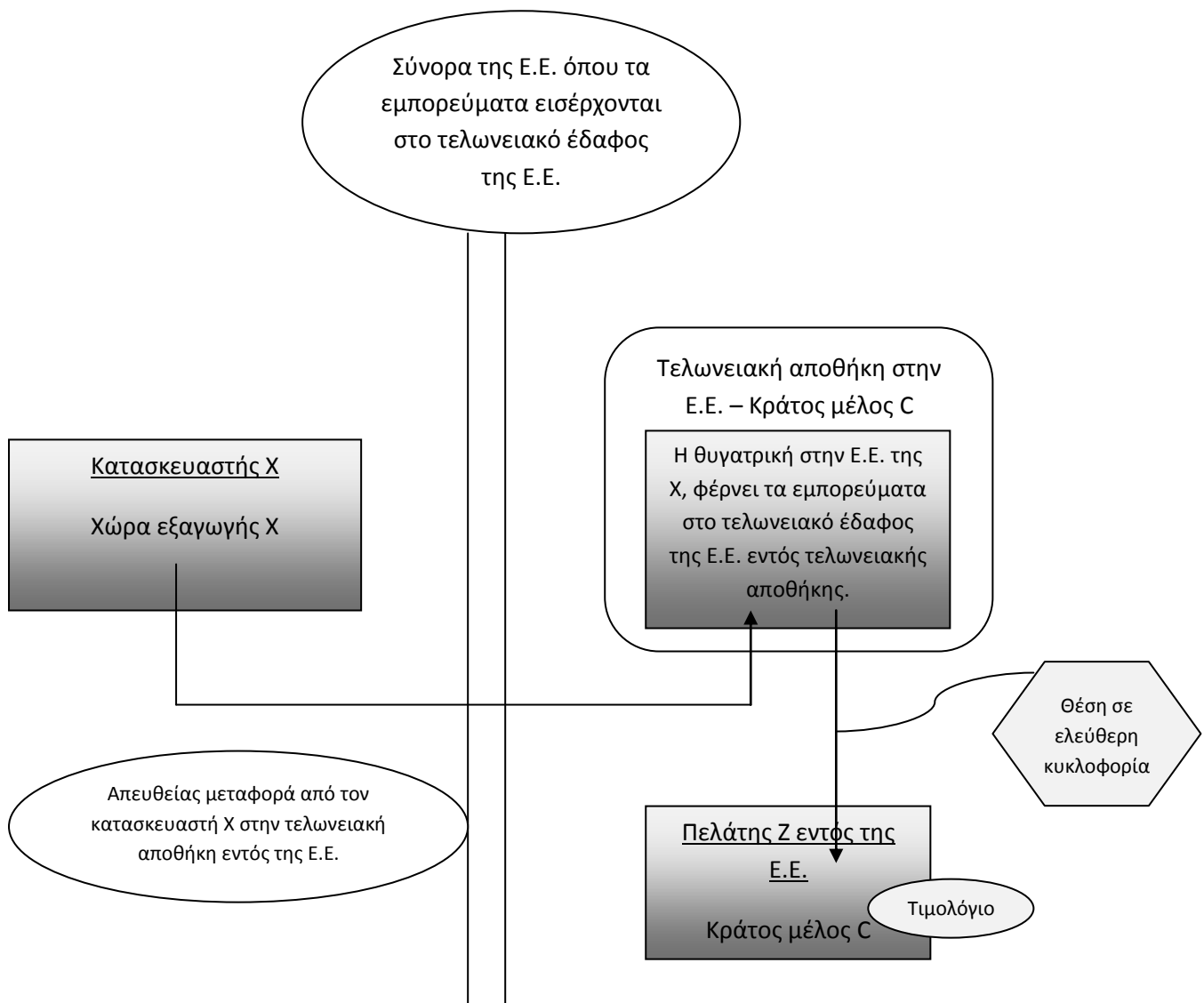
Στην περίπτωση αυτή, τα εμπορεύματα αγοράζονται από τον B με πωλητή τον A (αλλιώς ο B δεν θα μπορούσε να τα πουλήσει).

Κατά συνέπεια, η πώληση που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συναλλακτικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 2 είναι η πώληση μεταξύ των A και B.

6. Πώληση προς εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 2 των Διατάξεων Εφαρμογής UCC

Στο παράδειγμα αυτό, δεν υφίσταται πώληση κατά τη στιγμή που τα εμπορεύματα εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Ε.Ε. Όμως, η πώληση που λαμβάνει χώρα ενώ τα εμπορεύματα βρίσκονται σε ανασταλτικό καθεστώς, παρέχει τη βάση για την εφαρμογή της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 128 παρ. 2. Η εν λόγω πώληση είναι αυτή που λαμβάνει χώρα μεταξύ του κατασκευαστή X και του πελάτη Z που βρίσκεται εντός της Ε.Ε.

Δ) Μεταβατικές Διατάξεις

- 1) Το άρθρο 347 των Διατάξεων Εφαρμογής UCC ορίζει ένα μεταβατικό μέτρο (με εφαρμογή έως τις 31.12.2017) που επιτρέπει στους εισαγωγείς να τηρούν τις συμβάσεις που υπέγραψαν με καλή πίστη, οι οποίες ίσχυαν κατά τις 18/1/2016 (ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή του νέου κανονισμού) και να τους παρέχει εύλογο χρόνο ώστε να προσαρμόσουν, όπου απαιτείται, τις εμπορικές τους πρακτικές.
- 2) Η αναφορά στον όρο «σχετική σύμβαση» δεν περιορίζεται σε μία σύμβαση πώλησης μεταξύ αγοραστή και πωλητή: μια τέτοια σύμβαση μπορεί να έχει υπογραφεί μεταξύ μερών όπως ο αγοραστής των προϊόντων και των μερών έναντι των οποίων ο εν λόγω αγοραστής έχει αναλάβει μελλοντικές συμβατικές υποχρεώσεις και δεσμεύσεις. Οι οικονομικοί φορείς θεωρείται ότι έχουν δικαιολογημένη νόμιμη εμπιστοσύνη στα πλαίσια αυτά.
- 3) Δεν τίθενται συγκεκριμένες προϋποθέσεις αναφορικά με τη μορφή ή τη δομή της σχετικής σύμβασης. Κατά συνέπεια, η σύμβαση δεν απαιτείται να σχετίζεται αποκλειστικά με ένα προϊόν, με μία συγκεκριμένη ημερομηνία παράδοσης, ποσότητα και τιμή αγοράς. Επομένως, οι επονομαζόμενες «συμβάσεις – πλαίσια» καλύπτονται επίσης από τη διάταξη αυτή.
- 4) Ως συνέπεια της μεταβατικής διάταξης, ο εισαγωγέας έχει τη δυνατότητα να κάνει χρήση μιας πώλησης άλλης από εκείνη που ορίζεται στο άρθρο 128 παρ. 1 – συμπεριλαμβανόμενης, για παράδειγμα, μιας «προηγούμενης» πώλησης (που λαμβάνει χώρα πριν από την πώληση που ορίζεται στο άρθρο 128 παρ. 1) – όταν ο οικονομικός φορέας δεσμεύεται ή περιορίζεται από σύμβαση που έχει συναφθεί πριν από τη θέση σε ισχύ της νέας νομοθεσίας.
- 5) Εφόσον μια τέτοια σύμβαση προϋποθέτει τη χρήση μιας συγκεκριμένης πώλησης (έστω και προηγούμενης πώλησης), η οποία σύμφωνα με την προηγούμενη νομοθεσία (άρθρο 147 καν. 2454/93) θα μπορούσε να θεωρηθεί ως πώληση προς εξαγωγή, τότε η συγκεκριμένη πώληση μπορεί να χρησιμοποιηθεί έως και την 31.12.2017, με την προϋπόθεση ότι η σύμβαση παραμένει σε ισχύ.

Μέρος 3ο: Royalties και λοιπά δικαιώματα αδείας

Άρθρο 71 UCC και Άρθρο 136 IA

Σύμφωνα με το άρθρο 71 UCC:

Άρθρο 71

Στοιχεία της συναλλακτικής αξίας

1. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 72, στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή προστίθενται:

.....

(γ) τα πάσης φύσεως δικαιώματα και τέλη αδειοδότησης σχετικά με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα τα οποία, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, υποχρεούται να καταβάλει ο αγοραστής, είτε άμεσα είτε έμμεσα, στο μέτρο που τα δικαιώματα και τέλη αυτά δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται με το Άρθρο 136 UCC IA.

- 1) Το άρθρο 136 IA περιλαμβάνει ορισμένες νέες διατάξεις οι οποίες δεν είναι τόσο σημαντικές, και στο μεγαλύτερο μέρος τους απλώς επαναδιατυπώνουν ορισμένες βασικές και αυτονόητες αρχές των πλέον σημαντικών κανόνων του UCC. Οι πιο σημαντικές αλλαγές αφορούν το γεγονός ότι ορισμένοι κανόνες που υπήρχαν στον καν. 2454/92, δεν προβλέπονται πλέον στο νομικό πακέτο του UCC.

3.1 Royalties και δικαιώματα αδείας

- 2) Τα εισαγόμενα εμπορεύματα συχνά ενσωματώνουν στοιχεία (π.χ. δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας) τα οποία αποζημιώνονται (πληρώνονται) μέσω πληρωμών που χαρακτηρίζονται ως δικαιώματα royalties ή δικαιώματα αδείας.
- 3) Το άρθρο 71 UCC αναγνωρίζει ότι οι πληρωμές αυτές συνιστούν μέρος της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων. Όταν οι εν λόγω πληρωμές έχουν ήδη περιληφθεί στην τιμή των εμπορευμάτων, τότε η αξία τους αυτόματα ενσωματώνεται στη δασμολογητέα αξία.

- 4) Το άρθρο 71 UCC προβλέπει επιπλέον ότι, όταν η αξία αυτών των στοιχείων δεν έχει περιληφθεί στην τιμή των εμπορευμάτων, τότε θα πρέπει να γίνει συμπερίληψη των εν λόγω πληρωμών στη δασμολογητέα αξία, μέσω της κατάλληλης προσαρμογής της τιμής των εμπορευμάτων.
- 5) Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 71 UCC, οι σχετικές πληρωμές για τη χρήση δικαιωμάτων (π.χ. άυλη ιδιοκτησία) θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων.
- 6) Στα πλαίσια αυτά αναγνωρίζεται έμμεσα ότι οι εμπορικές πρακτικές, καθώς και το κατάλληλο νομικό πλαίσιο αναφορικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, που σχετίζονται με τα royalties και τα τέλη αδειοδότησης, συνιστούν στοιχεία σχετικά και εφαρμόσιμα. Πάντως, η τελωνειακή νομοθεσία της Ε.Ε. δεν προβλέπει ορισμό της έννοιας των royalties και των τελών αδειοδότησης.

3.2 Πεδίο Εφαρμογής

- 7) Ένας γενικός ορισμός των «royalties και δικαιωμάτων αδείας» βρίσκεται στο Άρθρο 12(2) της Πρότυπης Σύμβασης του ΟΟΣΑ για τη Φορολόγηση του Εισοδήματος και του Κεφαλαίου, ως ακολούθως:
«πληρωμές κάθε είδους που λαμβάνονται για το σκοπό της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης κάθε πνευματικού δικαιώματος σχετικά με λογοτεχνικό, καλλιτεχνικό ή επιστημονικό έργο, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, κάθε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σκίτσου ή μοντέλου, σχεδίου, μυστικού χημικού τύπου ή διαδικασίας, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφόρηση σχετικά με βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία (γενικά γνωστή ως know-how)».
- 8) Ο προαναφερόμενος ορισμός είναι χρήσιμος και καταδεικνύει ότι τα royalties και τα δικαιώματα αδείας συνιστούν πληρωμές για ένα εύρος δικαιωμάτων (άυλων). Ο UCC και οι ΙΑ δεν διακρίνουν μεταξύ των διαφόρων τύπων δικαιωμάτων. Επομένως, τα royalties και τα τέλη αδειοδότησης για το δικαίωμα χρήσης, για παράδειγμα, ενός εμπορικού σήματος, δεν υπόκεινται πλέον σε ειδικές διατάξεις, αλλά περιλαμβάνονται στις γενικές διατάξεις του Άρθρου 71 UCC και του Άρθρου 136 ΙΑ.
- 9) Το πεδίο εφαρμογής των συμφωνιών αδειοδότησης δεν περιλαμβάνεται στους κανόνες περί δασμολογητέας αξίας, καθώς καλύπτεται από τις σχετικές εμπορικές συμβάσεις. Πάντως, ορισμένα τυπικά παραδείγματα περιλαμβάνουν: την κατασκευή ή/και την πώληση προς εξαγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων (που

ενσωματώνουν, π.χ., ευρεσιτεχνίες, σκίτσα, μοντέλα και κατασκευαστική εμπειρία, εμπορικά σήματα), τη χρήση ή μεταπώληση των εισαγόμενων εμπορευμάτων (ειδικότερα, πνευματικά δικαιώματα, κατασκευαστικές διαδικασίες που ενσωματώνονται στο ακέραιο στα εισαγόμενα εμπορεύματα).

- 10) Όταν τα royalties και τα δικαιώματα αδείας είναι πληρωτέα, οι σχετικές προβλέψεις συνήθως συντάσσονται εγγράφως σε χωριστή επίσημη σύμβαση ή συμφωνία – που συνήθως αναφέρεται ως «συμφωνία αδειοδότησης» - η οποία εξειδικεύει λεπτομερώς το υπό αδειοδότηση προϊόν, τη φύση των δικαιωμάτων και του know how που παρέχονται, τις υποχρεώσεις του κατόχου και του λήπτη της άδειας, τις μεθόδους υπολογισμού και πληρωμής των royalties ή των δικαιωμάτων αδείας, τις νομικές συνέπειες της μη πληρωμής τους κλπ.

Η εξέταση της σύμβασης αδειοδότησης παρέχει επαρκή πληροφόρηση για τη σχετικότητα του royalty ή του τέλους αδειοδότησης με τη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων. Όμως, είναι επίσης απαραίτητο να λαμβάνονται υπόψη και οι όροι της σύμβασης καθώς και η σύνδεση που μπορεί να προκύπτει μεταξύ της σύμβασης πώλησης και της συμφωνίας αδειοδότησης.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η σύμβαση πώλησης για τα εμπορεύματα δεν αναφέρει ρητά ότι προβλέπεται πληρωμή σχετικά με royalties ή δικαιώματα αδείας.

- 11) Σύμφωνα με το Άρθρο 71 (1) (γ) UCC:

Τα royalties ή τα δικαιώματα αδείας πρέπει να προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, όταν:

- *δεν έχουν περιληφθεί στην πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή,*
- *σχετίζονται με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, και*
- *ο αγοραστής υποχρεούται να τα καταβάλει, είτε άμεσα είτε έμμεσα, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων.*

3.4 Σύνδεση με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα

- 12) Σύμφωνα με το Άρθρο 136 (1) IA, τα royalties και τα δικαιώματα αδείας συνδέονται με τα εισαγόμενα εμπορεύματα όταν, ειδικότερα, τα δικαιώματα που μεταβιβάζονται βάσει της συμφωνίας πνευματικών δικαιωμάτων ή αδείας ενσωματώνονται στα εμπορεύματα.

13) Μια άμεση σύνδεση με τα εισαγόμενα εμπορεύματα είναι ειδικότερα σαφής όταν τα εισαγόμενα εμπορεύματα συνιστούν τα ίδια αντικείμενο συμφωνίας αδειοδότησης (π.χ. αν τα εισαγόμενα εμπορεύματα ενσωματώνουν το εμπορικό σήμα για το οποίο καταβάλλεται το δικαίωμα αδείας, τότε το τελευταίο πρέπει να θεωρείται ότι συνδέεται με τα εισαγόμενα εμπορεύματα. Η ίδια σχέση μπορεί επίσης να υφίσταται όταν τα υπό αδειοδότηση εμπορεύματα συνιστούν συστατικά στοιχεία ή μέρη των εισαγόμενων εμπορευμάτων.

3.5 Υφιστάμενες οδηγίες

14) Προκειμένου να καθοριστεί εάν ένα royalty σχετίζεται με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, το βασικό σημείο είναι να καθοριστεί τι λαμβάνει ο αδειούχος σε αντάλλαγμα για την πληρωμή που καταβάλλει. Για παράδειγμα, το «know-how» που παρέχεται στα πλαίσια μιας συμφωνίας αδειοδότησης συχνά περιλαμβάνει την παροχή σχεδίων, συνταγών, χημικών τύπων και βασικών οδηγιών για τη χρήση του υπό αδειοδότηση προϊόντος.

15) Μια συμφωνία αδειοδότησης (για παράδειγμα στον τομέα του “franchising”) μπορεί να περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών όπως η επιμόρφωση του προσωπικού του αδειούχου στην κατασκευή του υπό αδειοδότηση προϊόντος ή στη χρήση των μηχανημάτων ή της εγκατάστασης. Η τεχνική βοήθεια στους τομείς μάνατζμεντ, διοίκησης, μάρκετινγκ, λογιστικής, κλπ. μπορεί επίσης να περιλαμβάνεται. Στις περιπτώσεις αυτές, η πληρωμή για το royalty ή το δικαίωμα άδειας για τις εν λόγω υπηρεσίες δεν συμπεριλαμβάνεται στη δασμολογητέα αξία.

16) Ο τρόπος που υπολογίζεται η καταβολή της πληρωμής για τα royalties δεν συνιστά αποφασιστικό παράγοντα για τον καθορισμό της συμπερίληψής τους ή μη στη δασμολογητέα αξία.

Παράδειγμα:

Στην περίπτωση εισαγόμενου μέρους ή συστατικού στοιχείου για το υπό αδειοδότηση προϊόν, ή στην περίπτωση εισαγόμενων μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων, μια πληρωμή royalty που βασίζεται στην πραγματοποίηση της πώλησης του υπό αδειοδότηση προϊόντος μπορεί να σχετίζεται εξ' ολοκλήρου, εν μέρει ή και καθόλου με τα εισαγόμενα εμπορεύματα.

3.6 Όροι πώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων

Σύμφωνα με το Άρθρο 136 (4) IA:

Τα πνευματικά δικαιώματα και τα δικαιώματα αδείας θεωρείται ότι καταβάλλονται ως όρος της πώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων όταν συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο πωλητής ή πρόσωπο συνδεδεμένο με τον πωλητή απαιτεί από τον αγοραστή να πραγματοποιήσει την πληρωμή αυτή,

β) η πληρωμή γίνεται από τον αγοραστή προς εκπλήρωση υποχρέωσης του πωλητή, σύμφωνα με τις συμβατικές υποχρεώσεις,

γ) τα εμπορεύματα δεν μπορούν να πωληθούν στον, ή να αγοραστούν από, τον αγοραστή, χωρίς πληρωμή των πνευματικών δικαιωμάτων ή των δικαιωμάτων αδείας σε έναν δικαιούχο.

17) Το εφαρμοζόμενο κριτήριο είναι κατά πόσο ο πωλητής έχει τη δυνατότητα να πωλήσει ή ο αγοραστής να αγοράσει τα εμπορεύματα, χωρίς την πληρωμή royalties ή δικαιωμάτων αδείας. Ο όρος αυτός μπορεί να είναι άμεσος ή έμμεσος. Σε ορισμένες περιπτώσεις ορίζεται στη συμφωνία αδειοδότησης εάν η πώληση των εισαγόμενων εμπορευμάτων προϋποθέτει την καταβολή royalties ή δικαιωμάτων αδείας. Όμως, δεν είναι απαραίτητο να διατυπώνεται με αυτόν τον τρόπο.

18) Μια περαιτέρω ένδειξη παρέχεται επίσης στο Άρθρο 136 (4) (γ) IA, το οποίο αναφέρεται στην καταβολή των royalties στον πάροχο της άδειας. Δεν πρόκειται για σημαντική διευκρίνιση, απλώς διατυπώνεται ρητά το γεγονός ότι τα royalties, εξ' ορισμού, καταβάλλονται στον κάτοχο (πάροχο της άδειας) των δικαιωμάτων αδείας και συνήθως καταβάλλονται από τον αγοραστή των εμπορευμάτων.

Ο κανόνας αυτός προβλέπει ότι οι διατάξεις περί των όρων της πώλησης βασίζονται σε δεσμεύσεις που επιβάλλονται, και είναι δεσμευτικές, από τον αγοραστή ή τον πωλητή. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει ότι το κριτήριο σχετικά με τους «όρους πώλησης» δεν αναφέρεται μόνο στους όρους που επιβάλλονται από ή στον πωλητή, αλλά επίσης και στον αγοραστή, κάτι που αποτελεί μια χρήσιμη διευκρίνιση.

Τα προαναφερόμενα αναφέρονται και στη διατύπωση του Άρθρου 71 (1) (γ) UCC το οποίο αναφέρεται στα:

«...royalties και δικαιώματα αδείας, σχετικά με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, τα οποία, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, υποχρεούται να καταβάλλει ο αγοραστής...».

19) Κατά συνέπεια, ο έλεγχος των όρων πώλησης που εμπεριέχεται στη διατύπωση αυτή, εξακολουθεί να λαμβάνεται υπόψη.

3.7 Royalties που καταβάλλονται σε τρίτα μέρη

20) Τα royalties μπορεί να καταβάλλονται στον πωλητή ή σε ένα τρίτο μέρος. Τα royalties που καταβάλλονται σε τρίτα μέρη μπορεί να προκύπτουν όταν η πληρωμή αυτή, για παράδειγμα, γίνεται προς εκπλήρωση μιας υποχρέωσης του πωλητή.

21) Το τρίτο μέρος μπορεί να είναι ο κάτοχος ή ο πάροχος των σχετικών δικαιωμάτων. στις περιπτώσεις αυτές, η σύνδεση (και επομένως η εφαρμογή) του ελέγχου των «όρων πώλησης» μπορεί να μην εφαρμόζεται άμεσα, καθώς οι εμπορικές περιστάσεις δεν εμπίπτουν στις περιστάσεις που καθορίζουν τον κανόνα των «όρων πώλησης» εξ' αρχής.

22) Παρόλα αυτά, προτείνεται η εφαρμογή της ίδιας βασικής προσέγγισης, κάτι που διατυπώνεται στις ΙΑ.

Επομένως, ο όρος αυτός αντανακλά τα βασικά στοιχεία της πώλησης των εμπορευμάτων, περιλαμβανομένης της μεταβίβασης των τίτλων ιδιοκτησίας καθώς και όλων των δικαιωμάτων επάνω στα εμπορεύματα, σύμφωνα με το ισχύον συμβατικό πλαίσιο. Δεν είναι στις προθέσεις των διατάξεων να υποχρεώσουν τον τελωνειακό υπάλληλο να επιχειρήσει να καθορίσει κατά πόσο ένας πωλητής μπορεί να πουλήσει, ή ένας αγοραστής να αγοράσει, τα εμπορεύματα με όρους που εμπίπτουν σε ανεξάρτητα ή νέα κριτήρια, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι συμβατικοί όροι (που περιλαμβάνουν τις συμβάσεις royalties). Επομένως, θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στις εμπορικές περιστάσεις και τις σχετικές συμβατικές ρυθμίσεις.

23) Όλες οι περιστάσεις γύρω από την πώληση (και την εισαγωγή των εμπορευμάτων) θα πρέπει να εξετάζονται, εφόσον αυτό απαιτείται. Κάτι τέτοιο περιλαμβάνει, για παράδειγμα, πιθανές συνδέσεις μεταξύ των συμβάσεων πώλησης και αδειοδότησης και κάθε άλλη σχετική πληροφόρηση.

- 24) Κάθε συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να εξετάζεται στη βάση όλων των περιστάσεων γύρω από την πώληση, περιλαμβανομένης της συμβατικής και νομικής υποχρέωσης των μερών, καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφόρηση.
- 25) Τα πρόσωπα προς τα οποία καταβάλλονται τα royalties δεν λαμβάνονται υπόψη, όσον αφορά τον τόπο διαμονής τους. Η νομοθεσία της Ε.Ε. εξάλλου πάντοτε διατυπώνει ρητά τον όρο αυτό.
- 26) Τέλος, με βάση τη διατύπωση του άρθρου 136 ΙΑ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα royalties και τα δικαιώματα αδειας αυτόματα περιλαμβάνονται στη δασμολογητέα αξία.

Μπορεί να υπάρχουν διάφορες περιπτώσεις όπου η καταβολή royalties ή δικαιωμάτων αδειας θεωρείται ως όρος της πώλησης όταν αυτά καταβάλλονται σε ανεξάρτητο τρίτο μέρος.

Όμως, το Άρθρο 136 ΙΑ δεν περιλαμβάνει τη διατύπωση ότι οι βασικές προϋποθέσεις (δηλ. η σύνδεση με τα προϊόντα και οι όροι της πώλησης) θεωρείται ότι πληρούνται, και επομένως τα royalties και τα δικαιώματα αδειας πρέπει να συμπεριληφθούν στη δασμολογητέα αξία, εκτός εάν ο διασαφιστής αποδείξει το αντίθετο. Οι τελωνειακές αρχές θα εξετάσουν όλες τις εμπορικές συμβάσεις ή θα καταλήξουν σε συμπεράσματα σχετικά με τις συμβατικές προθέσεις ή υποχρεώσεις, όταν αυτό είναι αναγκαίο.

3.8 Διεθνείς οδηγίες

- 27) Υπάρχει διαθέσιμη σημαντική καθοδήγηση από την Τεχνική Επιτροπή Δασμολογητέας Αξίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Τελωνείων (Π.Ο.Τ.). Ειδικότερα, το σχόλιο του Π.Ο.Τ. αριθ. 25.1 παρέχει ένα (μη εξαντλητικό) κατάλογο όρων που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για να καθορισθεί εάν ένα ποσό που καταβάλλεται για royalties ή δικαιώματα αδειας, συνιστά όρο της πώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων.